

[Maigaard.]

gå erhvervet ilde. Fiskeriet skal ind i en sværere periode end den, vi har kendt i 1975, på grund af de økonomiske zoner og på grund af 200 sømle zonerne, og hvis fiskeriet går ind i en sådan svær periode med tro på fremskridtspartiet, så er der grund til at sige, at så har vi andre ikke megen tro på fiskeriet, så kommer det nemlig ikke igennem denne svære periode.

De problemer, man står over for, kræver en samlet politik. Det kræver ikke ordrig liberalisme, som hr. Erlendsson præsenterede os for.

Til sidst et par bemærkninger til hr. Fuglsang og hr. Sigsgaard, som begge berørte spørgsmålet om bankerne og renterne. Hr. Sigsgaard mente, at der var tale om en indirekte subsidiering af bankerne, og hr. Fuglsang, som i øvrigt havde meget forståelse for forslaget, talte om, at vi arbejder på bankernes betingelser. Jeg vil bede begge de to ordførere om at diskutere disse synspunkter med deres boligpolitiske ordfører, fordi det her er såmænd ikke så voldsomt forskelligt fra det, de to partier støtter i boligsektoren. Hr. Sigsgaard må ikke tro, at VS' boligpolitik f. eks. ikke er en støtte til profit. Det er det da også. Tror hr. Sigsgaard, at de entreprenører, der skal opføre de mange boliger, de almennyttige boliger, visse har foreslået, arbejder uden profit? Tror hr. Sigsgaard, at de banklån, som man skal bruge, og som jo også er inde i VS' forslag, er noget, der kører uden profit? Bestemt ikke. Jeg synes, at VS' boligpolitik og da også kommunisternes har været realistisk, fordi den har sagt: all right, vi kan ikke hente himlen ned på jorden i morgen, men livet skal leves alligevel. Lad os så prøve at komme igennem med noget, som baner vejen frem, men som måske ikke er ideelt. Jeg synes, det har været udmærket og realistisk, og jeg efterlyser den samme realisme, når vi diskuterer fiskeriets problemer.

*Fiskeriministeren (Poul Dalsager):*

Jeg vil gerne forsøge at svare på nogle af de spørgsmål, der er rettet til mig i den debat, som er foregået.

Hr. Søren B. Jørgensen spurgte, om jeg ville overveje at gå ind for en ordning, hvorefter disse låneordninger kan udvides til også at omfatte det kommende finansår.

Det er jo rigtigt, som hr. Søren B. Jørgensen nævnte det, at låneordningerne var etableret for indeværende finansår, og det er da en ting, som vi vel kan overveje, også på grund af den forsinkelse, der opstod, inden vi begyndte at effektuere disse lån. Jeg vil da meget gerne med udvalget diskutere muligheden for en sådan udvidelse af mulighederne for at optage lån efter denne ordning.

Hr. Karlskov Jensen stillede nogle spørgsmål, som han havde stillet i udvalget og ikke mente at have fået svar på. Hvis det må være tilladt mig at henvise hr. Karlskov Jensen til landbrugs- og fiskeriudvalgets bilag nr. 18 af 19. november 1975 og landbrugs- og fiskeriudvalgets bilag nr. 35 af 9. december 1975, så indeholder disse to bilag, som er svar fra mig til udvalget på de af hr. Karlskov Jensen rejste spørgsmål, præcise svar, som situationen var på det pågældende tidspunkt, nemlig om, hvorledes disse ordninger har virket, og hvordan det kunne lade sig gøre at administrere disse garantiordninger på en anden måde end den, man først havde opfattelsen af at de skulle administreres på. Jeg har altså til hr. Karlskov Jensen og til udvalget som helhed givet de svar, som hr. Karlskov Jensen efterlyser, men jeg vil da gerne følge svarene op, sådan at udvalget får en redegørelse for pr. dato, hvorledes ordningerne har virket.

Hr. Erlendsson var inde på problemet om fiskeriets konkurrenceevne i forhold til udlandet, og jeg tror ærligt og oprigtigt ikke, at det egentlig er fiskeriets problem, for det er netop en kendsgerning, at fiskeriet i samtlige lande, som jeg har kendskab til, har nøjagtig og præcis de samme problemer, som dansk fiskeri har. Hvis vi tager det alvorligste problem, det altafgørende problem, for dansk fiskeri, så er det prisen på fiskemel og fiskeolie og stort set ikke andet. Havde priserne på fiskemel og fiskeolie holdt sig i 1975, som de var i 1974, ville jeg gætte på, at vi end ikke havde haft en debat i folketinget om fiskeriets situation. Jeg tror altså ikke, det er korrekt, at det er på grund af den nedsatte konkurrenceevne, at fiskeriet har været i vanskeligheder.

Hr. Erlendsson, som jo trækker foden tungt efter sig i disse debatter, var igen inde på spørgsmålet om FAO og NEAFC og om, hvor den ansvarlige minister burde være på de pågældende tidspunkter. Det må jeg